

отъ тѣхъ е ясно, че Лора е ревнувала много Яворовъ отъ Г-жа Конова — Кременъ, когато както ще видимъ по-после, Окр. Сждъ отрича това твърдение на Яворовъ и на свидетелитѣ, като неправоподобно. По несъмненъ начинъ тя доказва че Лора не е мислила да заминава за Парижъ и да напуска Яворовъ, защото по-първия день преди случката сж ходили двамата да гледатъ кжща, каквато сж мислили да си купуватъ. Че това заминаване е било игра и че въ него не е имало нищо сериозно е явно и отъ случая съ дветѣ пощ. карти, писани до сестра ѝ, че заминава, и които ужъ изпраща, а въ последствие се намиратъ подъ покривката на масата ѝ. Не по-маловажни сж и фактитѣ които слугинята предава, когато Яворовъ по долни, дрехи, изплашенъ съ единъ нечеловѣшки гласъ, тича по стълбитѣ, викайки да се притекатъ на помощъ на Лора, а после върналъ се въ стаята си, слугинята чува той да казва: «стани Лора, стани, моля ти се, какво направи?»

Абсолютно сжщи сж показанията на *Д-ръ М. Тиховъ*. На 29 Ноемврий поканихъ Лора и Яворовъ у дома. При идването си, тѣ бѣха въ много добро разположение на духа. Следъ тѣхъ дойдоха Михаилъ Грозевъ — Кременъ съ жена си Дора Кременъ, а подиръ тѣхъ и Ал. Паскалевъ. Веселитѣ разговори продължиха. Имаше и игри. По едно време Лора стана отъ мѣстото си, мина покрай другитѣ и отиде до печката. Азъ на това нѣмаше да обърна внимание, защото ми се виде много обикновено нѣщо, и не съглежахъ никаква демонстрация отъ нейна страна, ако следъ нѣколко минути Яворовъ не бѣ се обърналъ къмъ Лора съ малко остъръ тонъ: «Лора, защо не дойдешъ да седнешъ при насъ?» Тя му отговори: «че нали до сега бѣхъ тамъ, станахъ да погледамъ тази книжка и следъ това пакъ ще седна». Яворовъ стана и отиде при нея, като почнаха да се обясняватъ шепнишкомъ. Азъ можахъ да доловя отъ разговора имъ само нейнитѣ думи: «не можѣ ли малко по-меко да ми направишъ бележка», следъ което и двамата седнаха на масата като разговоритѣ пакъ се продължиха въ сжщия духъ. Обаче следъ този инцидентъ между два-